

Nits Musicals

de Guardiola de Berguedà

QUE UN POBLE DE MIL HABITANTS organitzi concerts de música clàssica a l'estiu és un fet cultural destacable i que cal admirar. Que aquests concerts, però, es facin en un marc considerat una de les joies del romànic català, amb intèrprets de primera categoria i d'arreu del món, i, el més important, que se celebrin de forma ininterrompuda des de l'any 1965, ja és tota una altra cosa. Això és el que han aconseguit les Nits Musicals de Guardiola de Berguedà.

La iniciativa va néixer d'un grup d'entusiastes que volien posar un determinat tipus de música a l'abast de tothom i, alhora, donar a conèixer un poble jove i sense gaires tradicions com Guardiola de Berguedà (de Berga, en aquella època). Uns

prop Bagà. Un escenari ple d'encant, misteri i atractiu, però que, als anys 60, encara estava pendent de ser restaurat i que necessitava un impuls que les Nits Musicals van saber-li donar.

La combinació, doncs, de plaer auditiu i visual és el que millor pot definir el que han estat i són les Nits Musicals de Guardiola de Berguedà, un cicle de concerts considerat el segon més antic de Catalunya, després de Sant Feliu de Guíxols, en el gènere de música clàssica. Les limitacions econòmiques, els problemes per obtenir subvencions públiques i les dificultats per trobar un relleu generacional a la junta fundadora-organitzadora són alguns dels problemes que, avui, 35 anys després, afronten les Nits Musicals de Guardiola.

L'inici, la idea i els objectius

La idea de fer unes Nits Musicals a Guardiola va venir d'un viatge. El va fer en Pere Xuriach, que llavors era el delegat a l'oficina de Guardiola de la Caja de Ahorros Provincial de la Diputació de Barcelona (l'actual Caixa de Catalunya). Va anar una ciutat francesa i va anar a un concert de música clàssica en un castell. Li va agradar tant i ho va trobar tan especial que va pensar que allò s'havia de fer a Guardiola.

Estem parlant de l'any 1965. Llavors aquí era prohibit fer concerts o actuacions musicals a les esglésies. A més, es podien comptar amb els dits de la mà (i potser encara en sobraven) els concerts de música clàssica que es feien fora de les ciutats grans o mitjanes.

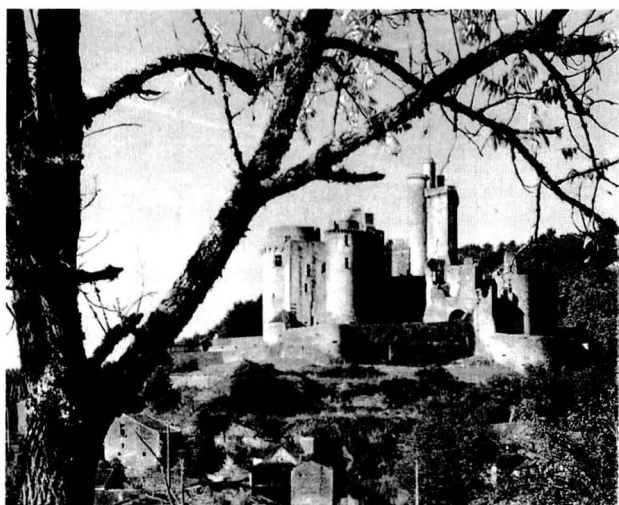
L'objectiu havia de ser triple: promocionar la música clàssica, donar a conèixer Sant Llorenç prop Bagà i projectar enfora la imatge d'un po-

ble jove i sense gaires tradicions com era Guardiola de Berga.

Per portar endavant la idea, però, calia més gent i no va costar de trobar un grup de guardiolencs que, de seguida, van engrescar-se a treballar al costat d'en Pere Xuriach: Josep Viladés, Joan Ribera, Josep Catllà, Fermí Pons, Ignasi Costa Carrió, Florenci Claret, Jaume Xandri, Gaspar Soto, Agustí Freixa i potser algun altre que ens podem descurar.

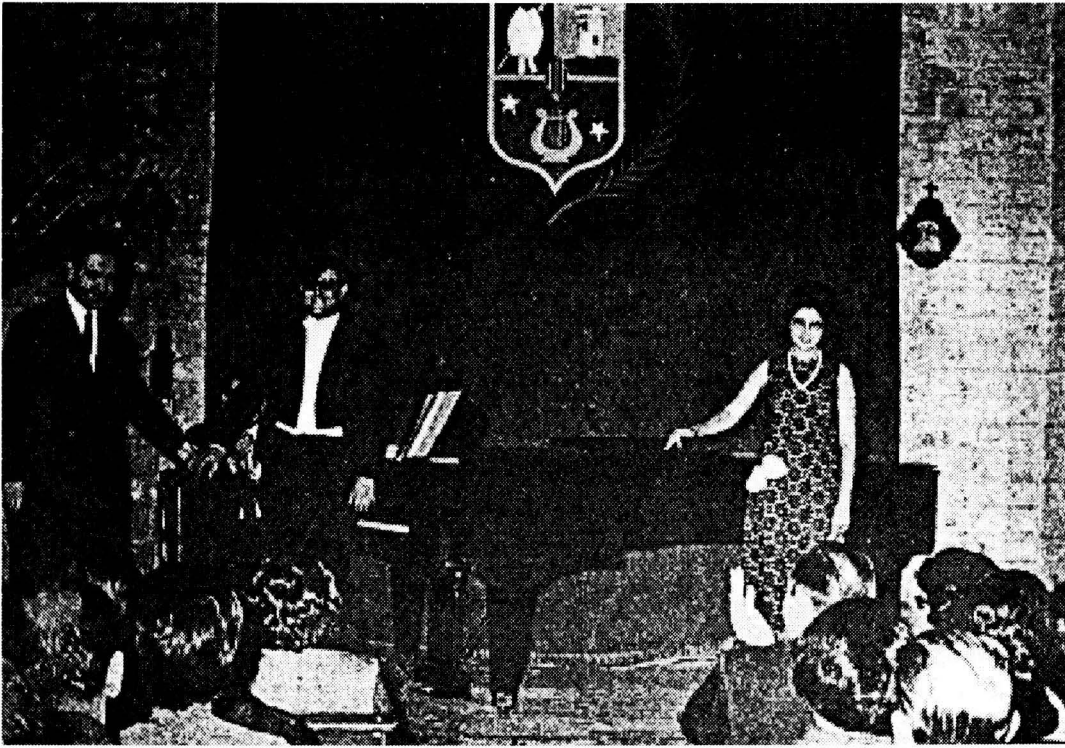
La primera dificultat era convèncer el rector perquè donés el permís per fer el concert a dins l'església de Sant Llorenç. Tret de les misses de la Festa Major, l'església estava tot l'any tancada i tota la cripta i la resta del monestir encara estaven per descobrir. El mossèn de l'època era Ramon Fontanet, conegut per ser un home de caràcter i bastant conservador. Era fàcil pensar que es negaria a deixar l'església per fer-hi un concert. Però la idea li va caure amb gràcia. I els va dir que, tant si al bisbat li semblava bé com si no, ell els donava permís i els ajudaria en el que calgués. Una actitud i un suport que, amb el pas dels anys, els que el van conèixer no dubten a considerar d'admirables i decisius perquè les Nits Musicals tressin endavant.

Va ser doncs, precisament, la bona sintonia amb el rector la que va facilitar trobar algú que, a part de bona voluntat i moltes ganes d'ajudar, aportés els seus coneixements musicals per confeccionar un bon programa. El nom d'aquest altre home decisiu en la gestió i consolidació de Nits Musicals és Salvador Pueyo. Un jove compositor, fill de Berga, que havia estudiat al Conservatori Superior de Música de Barcelona, amb mestres com Josep Caminals en piano, Eduard Toldrà en direcció d'orquestra i Joaquim

Els concerts que s'organitzaven al Castell de Bonaguil (França), els anys 60, van donar la idea de muntar les Nits Musicals a l'església de Sant Llorenç, marc incomparable, i fins aleshores gens explotat. ARXIU

concerts, com ells mateixos expliquen, lligats a una música, a un poble i a un monestir. Perquè aquest era el tercer objectiu: donar a conèixer la joia més preuada del patrimoni dels guardiolencs i, diuen, una de les més destacades i alhora poc conegudes del romànic català. El monestir i l'església de Sant Llorenç

Zamacois en harmonia, contrapunt, fuga, composició i instrumentació. El 1963 havia estrenat la seva obra *Quartet en un temps* al Palau de la Música Catalana, era reconegut internacionalment i rebia tot sovint encàrrecs i distincions aquí i arreu del món.

Convèncer una persona del prestigi i la qualitat de Salvador Pueyo no hauria estat possible si no fos perquè les Nits Musicals es volien fer a Guardiola i, més en concret, a l'església de Sant Llorenç. Ens explicarem. En Salvador Pueyo era nebot de la majordoma que tenia mossèn Ramon, el rector de Guardiola. I, de petit, com que era un nen bastant malaltís, passava tots els estius a Sant Llorenç, perquè el metge li recomanava un canvi d'aires.

Salvador Pueyo, doncs, va assumir sense cobrar res a canvi el paper de director artístic de les Nits Musicals. Amb cert orgull, expliquen els membres fundadors de les Nits Musicals, que van aconseguir el que a la seva ciutat natal, Berga, mai no havien aconseguit.

El primer concert

El primer concert es va organitzar sense pensar que la iniciativa tingués cap mena de continuïtat. Tant de bo, tots pensaven, però ningú no hi posava la mà al foc. Gràcies al treball i al poder de convicció de Salvador Pueyo, el programa de les primeres Nits Musicals va ser de

primeríssima categoria. I això encara es pot dir amb més motiu, 35 anys després, si veiem quina ha estat la trajectòria dels intèrprets d'aquell primer concert.

Va ser el dissabte 4 de setembre de 1965, a dos quarts d'onze de la nit, a l'església de Sant Llorenç. Van actuar el polifacètic compositor i pianista valencià Carles Santos, la soprano Carme Bustamante i el clarinetista Juli Panyella. Tots ells, joves que ja apuntaven molt alt i que, amb el seu granet de sorra, van fer començar amb bon peu el que serien unes Nits Musicals que s'han mantingut fins avui.

El programa, dividit en tres parts, començava amb en Juli Panyella al clarinet i Carles Santos al piano, interpretant la sonata op. 120, n. 2 de Brahms i la Primera Rapsòdia de Debussy. A la segona part, Carles Santos va fer una demostració de la seva destresa amb el piano, amb un recital que combinava autors antics i moderns. Les diferències sobre el Cant del Cavaller, d'A. Cabezón; les sonates de quatre compositors montserratins, els pares Casanovas, Anglès, Gallés i Soler, i dues peces de Bela Bártok. La tercera part va anar a càrrec de la soprano Carme Bustamante, acompanyada de Carles Santos al piano, que va interpretar l'obra Quatre Ambients, de Salvador Pueyo; A Cloe i Sentiments al capvespre, de Mozart; A Sílvia i Primavera, de Schubert; i Dia de les Ànimes i Serenata de Strauss. El

Rossend Llates, en el Correo de la Música, va parlar del primer concert de les Nits Musicals, l'any 1965. ARXIU

El Cor Ariadna, del Cor Madrigal, durant el concert de les XXII Nits Musicals de 1986.

públic diuen que va aplaudir durant una bona estona i els va animar a tocar encara una altra peça.

La trajectòria. Les millors actuacions

Aquell primer concert va deixar tan bon record i els comentaris van ser tan positius que un any després van repetir l'experiència. I aquí ja hi havia una certa convicció que allò podia tenir continuïtat i que calia potenciar-la: eren les segones nits musicals (les II Noches Musicales, si hem de ser fidels al que anunciaven els programes; a partir de l'any 1975 els programes i el nom del concert es van catalanitzar, passant a ser les Nits Musicals; 25 anys després, però, encara sentireu alguna persona gran del poble parlar de «las Noches Musicales»).

Repassant els programes des de l'any 1965, degudament arxivats i ordenats pel president actual de l'entitat, Josep Viladés, tots ells amb un estil i unes portades molt acurades, un té la sensació de viure i veure la història del poble i del país, en forma de programes de les actuacions de cada any i a través dels temes, els intèrprets i les commemoracions que, inevitablement, al cap de més de tres dècades de trajectòria es van esdevenir.

Commemoracions com ara el centenari del naixement de Pau Casals, el mil·lennari de la consagració del monestir de Sant Llorenç prop Bagà, o els 25 anys de les Nits Musicals. Actuacions d'altíssim nivell, irrepetibles en alguns casos per raons principalment econòmiques, però que perduren en la memòria i el record dels que les van viure, com les de Carles Santos, Carme Bustamante, Juli Panyella, Renata Tar-

El 1987 es va poder gaudir d'una orquestra de categoria, «Leos Janacek» Orquestra de Cambra de l'Acadèmia de Música de Brno (Rep. Txeca). J. RIBERA.

En el XXVè aniversari de les Nits Musicals de 1989 es va comptar amb la presència de Salvador Pueyo, director artístic de les Nits durant molts anys, i de l'orquestra Pro-arte, dirigida per Lluís Millet. J. RIBERA. El mateix any 1989 es va col·locar una placa a la façana oest de l'església, commemorativa del XXVè aniversari. J. RIBERA.

ragó, Gonçal Comellas, Salvador Gratacós, Anna Ricci, Jopsep Trotta, Claudi Arimany, Albert Guinovart i Manel Camp, entre molts altres. I, en el capítol de formacions musicals, l'Orquestra Catalana de Cambra, l'Orquestra «Solistes de Catalunya», l'Orquestra de Cambra de Joves de Fulda (Alemanya), l'Orquestra de Cambra Janacek de Brno (República Txeca), l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, el Quartet Vocal de Sant Petersburg, el Cor Madrigal, el conjunt Ars Antiqua de París, la formació madrilenya Atrium Musicae de Gregorio Paniagua o la Coral Polifònica de Puig-Reig.

I, fins i tot, a les Nits Musicals de Guardiola s'han fet estrenes d'algunes obres importants. El 1968 es va fer l'estrena a Espanya del *Quartet per la Fi dels Temps*, d'Olivier Messiaen, ambientada en el capítol X de l'Apocalipsi de Sant Joan i que havia estat estrenada l'any 1941 en un camp de concentració alemany. I el 1967, Juli Panyella i Carme Bustamante presentaven una obra que, segons la ressenya que en feia Salvador Pueyo al programa, havia estat interpretada poquíssimes vegades a Espanya. Es tractava d'un *Divertiment* en si bemoll major, per dos clarinets i fagot, de W. A. Mozart.

Cal destacar, també, que l'entitat Nits Musicals (rep el mateix nom que el cicle de concerts) ha organitzat altres activitats musicals al poble de Guardiola. Principalment, concerts per a dates assenyalades com ara Sant Esteve, la Immaculada o Setmana Santa.

A continuació recollim els intèrprets o formacions que han passat per les Nits Musicals de Guardiola des dels seus inicis:

- 1965 Juli Panyella
Carles Santos
Carme Bustamante
- 1966 Capella Clàssica Polifònica (dir. Enric Ribó)
Renata Tarragó
- 1967 Juli Panyella
Alfons Reverté
Ramon Isbert
Josep Trotta
Carme Bustamante
M. Lluïsa Ibáñez
- 1968 Miquel Farré
Juli Panyella
Jaume Francesch
Lluís Sedó
- 1969 Salvador Gratacós
Domènec Segú
Rodolf Giménez
Ramon Isbert
Nicanor Sanz
- 1970 Anna Ricci
Ramon Isbert
Rodolfo Giménez
Gonçal Comellas
- 1971 Atrium Musicae (dir. Gregorio Paniagua)
- 1972 Josep Trotta
Domènec Segú
Salvador Gratacós
Josep M. Alpiste
Josep Casasús
- 1973 Ramon Isbert
Rodolf Giménez
Quartet Sonor
- 1974 M. Dolors Agell
Xavier Torra
Joaquim Proubasta
Àngel. G. Piñero
Lola Aguado
- 1975 Orquestra Catalana de Cambra
- 1976 Francesca Callao
Pere Vallribera
- 1977 Cor Madrigal
Orquestra Solistes de Catalunya (dir. Xavier Güell)
- 1978 Camerata de Barcelona
- 1979 Quartet Tarragó
- 1980 Orquestra Solistes de Catalunya (dir. Ernest Xancó)
- 1981 Coral Joventut Sardanista de Puig-Reig (dir. Ramon Noguera)
- 1982 Orquestra de Cambra de Joves de Fulda (Alemanya) (dir. Manfred Kroh)
Capella de Música Burés (dir. Francesc Vila)

- 1983 Quartet Sonor
Orfeó Manresà
- 1984 Orquestra de Cambra
Janacek de Brno (Rep.
Txeca) (dir. Jaroslav Broz)
Orfeó Enric Morera de Sant
Just Desvern
- 1985 Trio Catalaunia
- 1986 Quartet de Flauta i Cordes
Cor Ariadna
(del Cor Madrigal)
Albert Guinovart
- 1987 Grup Vocal Ricercare
(unit a l'Orfeó Català)
M. Eugènia Gassull
«Leos Janacek» Orquestra de
Cambra de l'Acadèmia de
Música de Brno (Rep. Txeca)
- 1988 Orquestra de Cambra
Catalana (dir. Joan Pàmies)
Glòria López
Marc Armengol
Coral Al Vent (dir. Pere Díez
i Montserrat Casas)
- 1989 Coral Polifònica de Puig-Reig
(dir. Ramon Noguera)
Trio Copel.lo
Orquestra Pro-Arte
(dir. Lluís Millet)
- 1990 Coral Al Vent (dir. Pere Díez
i Montserrat Casas)
Quartet Sax
Michel Wagemans
- 1991 Coral L'Estro Vocale
Orquestra de Cambra
«Eduard Toldrà» del Conser-
vatori de Música de Sabadell
(dir. Josep Lluís Puig)
Montserrat Gascon
Xavier Coll
- 1992 Schola de Camt Gregorià de
l'Obra Cultural de Santes
Creus (dir. Magí Sabaté)
Catalonia Brass Quintet
Vox Populi
- 1993 Duo Budapest
Quartet Herman
Capella de Música Burés (dir.
Ramon Rubira)
- 1994 Duet Arsis
Orquestra de Cambra de
Cervera (dir. Manuel
Valdivieso)
Música a Quatre
- 1995 Quartet de Clarinets de
Barcelona
Capella de Música de Santa
Maria del Mar
Orquestra de Cambra de
l'Empordà (dir. Carles Coll)
- 1996 Q 5 M Quintet de Metall
Quartet Vocal de Sant
Petersburg
Evelio Tiélez
Sergi Vicente

La capella de Música de Santa
Maria del Mar, el 1995.

Més d'una vegada s'han pogut
escoltar conjunts de més enllà de
les nostres fronteres. El 1996, hi
va actuar el Quartet Vocal de
Sant Petesburg. J. RIBERA.

- 1997 Coral de l'Escola Municipal
de Música de Berga
(dir. Ramon Noguera)
Secretum Musarum
Trio Zefir
- 1998 Corall Sallarés de Gavà (dir.
Albert Berdié)
2111 Gòtic Brass
Quartet Corelli
- 1999 Spiritual Jazz
Còctel de Clarinets
Manel Camp

Un parell d'articles apareguts en
premsa ens poden donar una idea
de com eren vistes, des de fora, les
Nits Musicals de Guardiola en els
seus primers anys:

«Noches Musicales en Guardi-
ola de Berga»

La inauguración de las «Noches
Musicales», de Guardiola de Berga,
con un concierto que llenó a rebotar la
iglesia de la población, alienta viva-
mente cuantos creemos que la afición
musical es un síntoma decisivo de la
cultura anímica de un pueblo y que
jamás esa cultura llegará a su pleni-

tud sino cuando los actos musicales se
extiendan de un extremo al otro de
nuestra tierra, en vez de concentrarse
y marchitarse en las grandes pobla-
ciones —y, para hablar claro, en una
sola, Barcelona—, donde la música
viviendo exclusivamente de limosna,
sin atmósfera ni vida propias. (...) Tenemos ante nuestra vista el programa bellamente ediatdo de la fiesta musical de cuya organización se encargó el joven compositor Salvador Pueyo. En la realización del programa intervinieron jóvenes músicos que son consideradors entre las mejores esperanzas, con ya sólidas realidades, de nuestras recientes promociones. Julio Pañella, clarinetista, el pianista Carlos Santos y la soprano María del C. Bustamante. (...)

No queremos terminar estas líneas
sin felicitar efusivamente a cuantos
con sus esfuerzos han hecho posible
una tan noble empresa, que deseamos
no se duerma —como suele decirse—
sobre los laureles, y sea el ejemplo y
estímulo de otros similiares, que tan

elevado tono pueden dar al espíritu de
nuestro tiempo en nuestra tierra.

(Rosendo Llates, Correo de la
Música, 1965)

«Extraordinario concierto en la
iglesia de Sant Llorenç prop Bagà»

Las «Noches Musicales de Guardi-
ola de Berga» están inscritas ya en el
calendario de las fiestas musicales
catalanas. Cada año revalidan su
rango de concierto señero. Su sexta
edición se celebró el día 22 de pasado
agosto, bajo el patrocinio del Minis-
terio de Información y Turismo y con
la colaboración de la Diputación de
Barcelona, Ayuntamiento de Guardi-
ola y Caja de Ahorros Provincial.

La realización de este acontecer mu-
sical es posible, gracias al esfuerzo y la
constancia, que en la pequeña población
de Guardiola de Berga se pone en favor
del arte y la cultura, buscando, a través
de la música, unos valores espirituales,
objetivos que han de mantenerse en es-
tos difíciles días. (...)

El éxito conseguido en este concierto
es motivo para augurar la continuidad

«Secretum Musarum», el 1997, quartet format per violí, clavicèmbal, violoncel i soprano.

J. RIBERA.

a las «Noches Musicales», no sólo en bien de la música y como manifestación de cultura, sino como promoción humana y espiritual de este pueblo que se está haciendo, llamado Guardiola de Berga.

(La Vanguardia Española, 3-9-70)

ENTREVISTA

Una conversa amb algunes de les persones que cada any treballen per tirar endavant els concerts de les Nits Musicals de Guardiola, la majoria des de l'any 1965, ens serveix per parlar d'anècdotes, dificultats i propòsits de futur. Ens acompanyen Josep Viladés, president de l'entitat des de l'any 1979, Joan Ribera, Fermí Pons, Josep Companyó i Antoni Quesada, que és l'actual rector de la parròquia de Guardiola.

Joan Ribera ens parla de l'origen de les Nits Musicals, en un cicle de concerts de música clàssica que un guardiolenc va veure en un castell de França. «Aquets concerts els portava un català que vivia a París, un músic que es deia López Picó. El Pere Xuriach hi va contactar, perquè ens assessorés, per portar intèrprets aquí. Vam tenir una entrevista a Barcelona, en què jo hi era, amb el Pere Xuriach, i els preus, però, eren completament inviables per nosaltres. I es va haver de buscar una altra solució. Llavors estava completament prohibit fer concerts en esglésies. I mossèn Ramon, el rector que hi havia, hem de considerar que va ser un avançat en tot això. Ell ho va veure amb molt bons ulls i hi va donar el seu suport incondicional, tot i ser un home molt gran ja i molt conservador. Ens va dir que si no s'aconsegua el permís del bisbat es faria d'amagat, però es faria. Quan vam topar amb el problema dels diners, ell va proposar que el nebot de la seva majordoma hi entenia de música. Era el Salvador Pueyo. El vam anar a trobar també amb el Pere Xuriach i de seguida ho va veure amb bons ulls i va prometre la seva ajuda. Ell ja era una autoritat dins del món musical, i va fer venir intèrprets de molta categoria i per un preu al nostre abast. I durant una colla d'anys va ser el director artístic, fins a 1977.»

De les dificultats tècniques per poder fer un concert un dissabte a la nit a l'església de Sant Llorenç, ens en parla en Fermí Pons. «Els inconvenients de tot plegat és que no hi havia llum ni a l'església ni al camí, que

era molt dolent. La llum s'havia de portar des de les cases de la carretera de Bagà. A més, per omplir les 200 localitats que hi havia es va haver d'apuntalar el cor i fer-hi grades. L'altar es tapava amb una cortina al davant perquè llavors encara no era massa ben vist fer un concert en una església. D'anècdotes n'hi ha moltes. Començant perquè no hi havia lavabo i si algú hi havia d'anar l'havies de baixar al poble. O els problemes al camí de Sant Llorenç. Dos cotxes allhora no hi passaven. S'havien de posar els bombers del poble un a baix i un altre a dalt, amb una emissora, per regular-ho.»

Durant molts anys, els concerts van ser considerats per molta gent del poble com un acte per a minories benestants. Tot el contrari del que pretenien, segons explica Josep Viladés, president actual de l'entitat. «Saps què va passar, que, com que els concerts eren en viu, i s'hi acostuma a anar una mica arreglat, molta gent s'esperava a Cal Badia, al camí que puja cap a Sant Llorenç, i en veure a passar la gent mudada, pensaven que si no anaven molt arreglats no podien anar-hi. Era una idea falsa que va durar bastants anys. I això va fer molt mal.»

Amb tants anys de concerts, hi ha hagut anys que els diners no han arribat i l'entitat s'ha hagut d'endeutar. En Josep Companyó recorda que alguna vegada els ha tocat, fins i tot, posar-hi diners. «Un cop, a l'hora de pagar, no hi van haver prous diners. I vam posar una Guardiola, de terra, i els de la junta anàvem passant i anàvem posant-hi diners. Faltaven unes 15.000 pessetes però a l'hora de la veritat n'hi van haver 20 o 25.000. I d'aquesta manera vam pagar el concert.»

Els diners van ser el motiu d'una anècdota que relata Josep Viladés i que té com a protagonista l'aleshores president de la Generalitat de Catalunya, Josep Tarradellas. «El ministeri de Cultura, a Madrid, ens ajudava cada any. Quan ho van traspasar a la Generalitat, de Madrid ja no vam rebre res, però d'aquí, el primer any, tampoc. Vam baixar a veure el Tarradellas, per dir-li que si abans ens pagaven a Madrid a veure si llavors podia pagar-nos la Generalitat. Es va ficar la mà a la butxaca i es va treure 15.000 pessetes de les seves, i ens va dir: Va, de moment ja teniu això per aquest any. I a partir de llavors, la Generalitat ens ha anat ajudant, fins fa tres o quatre anys, que es va acabar.»

El 1999, Còctel de Clarinets, amb Albert Gumí, Queralt Roca, Xavier Juanjo i Manel Vega.

J. RIBERA

hi podem agafar. Si vols fer concerts al juliol o agost n'has de fer sis i només te'n paguen un 30 per cent. Per nosaltres és impossible. Haurien de canviar el reglament i diferenciar el que són ciutats grans o la resta. És molt injust».

I és que el marc on es fan els concerts limita molt l'assistència massiva de públic. Amb les obres de restauració de l'església de Sant Llorenç, ara només hi caben 125 cadires, quan abans n'hi cabien unes 250. Els concerts es financen del que val l'entrada, que sempre és molt modesta (500 o 1000 pessetes per concert), de les aportacions dels 60 socis de l'entitat, de les subvencions de l'Ajuntament, el Consell Comarcal i la Diputació de Barcelona i de les ajudes de les entitats d'estalvi locals: les Caixes de Catalunya, de Manresa i de Pensions.

Mossèn Antoni Quesada, rector de Guardiola, recorda la relació que han tingut des de sempre les Nits Musicals amb la parròquia i apunta una impressió que sempre ha tingut referent a la procedència del públic dels concerts. «Hi ha hagut tres mossens i amb tots tres ha seguit la bona relació. El que voldria destacar és que, per un que ve de fora, sobta que un

poble de mil habitants, durant 35 anys, hagi mantingut ininterrompudament aquesta gran obra. Alhora, però, veus que l'assistència als concerts majoritàriament és d'estiuejants i de gent de la comarca i això pot ser un motiu que justifiqui les dificultats de trobar un relleu pels que estan a l'entitat».

Josep Viladés diu que, del públic dels concerts, un 30 per cent és gent del poble. Viladés aprofita per manifestar que l'entitat necessita gent jove que comenci a prendre el relleu d'una junta on la mitjana d'edat supera els 65 anys. Fa uns anys, van fer un intent, amb poc èxit, d'acostar-se a la gent més jove, portant «La Vella Dixieland». En els programes dels concerts d'estiu, cada any hi ha més jazz, espirituals negres, temes populars... per ampliar la franja d'edat del públic que hi assisteix. I pensen que aquesta és una de les apostes que han de fer. Però amb gent jove que, des de l'entitat, no deixi perdre l'esforç i el treball de tants anys.

La retirada de la subvenció que atorgava cada any la Generalitat va ser un cop dur per a l'entitat, que es planteja si es mereixia com a reconeixement per haver mantingut durant 35 anys les Nits Musicals la retirada de la subvenció que rebien. Per més que han discutit i insistit, el departament de Cultura s'ha tancat en banda a ajudar-los, posant com a excusa un nou reglament que explica Josep Viladés.

«La Generalitat ha fet un reglament per donar-te ajudes que apliquen a tot arreu per igual, i és clar, ens trobem que el que exigeixen als pobles petits no ens

En l'any 2000 s'han escaigut les XXXVI Nits Musicals. Tan de bo continuïn molts anys més. Un dels concerts el va protagonitzar Turba Musici. J. RIBERA

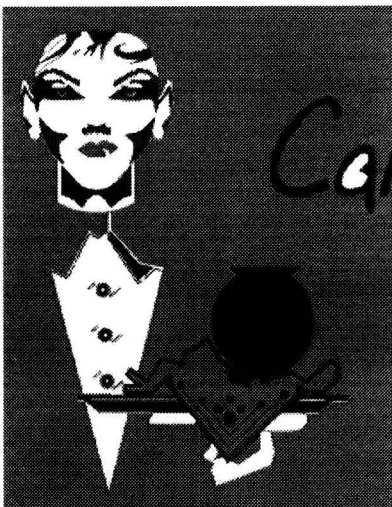
Jordi Pons
Periodista

**EVOLUCIÓ COMERCIAL
AL SEU SERVEI**

**FERRETERIA
SISTACH**

**DOMÈSTICA
INDUSTRIAL
BRICOLATGE
CAMP I JARDÍ
MENATGE
FUSTES**

Av. Canal Industrial, s/n
ÀREA COMERCIAL EL CANAL
Tel. 93 821 31 11
Fax 93 822 02 65
08600 BERGA - (Barcelona)

Serrano

Bar - Restaurant

*Dissabtes i vigílies de festius
Assortit de tapes variades i sopars a la carta*

Pl. del Mercat, s/n - Tel. 93 824 60 51
08612 MONTMAJOR